

**การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ปริญญาโทคณะต่าง ๆ : ศึกษากรณีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์**

**A Survey of Graduate Students' Opinions on and Needs for
English Courses : A Case Study of National Institute of
Development Administration (NIDA)**

ณัฐยา เฉลยทรัพย์*

Natchaya Chalaysup, Ph.D.

บทคัดย่อ

การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโทภาคปกติคณะ/โครงการต่าง ๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตรเสริมพื้นฐานการอ่านภาษาอังกฤษที่มีอยู่ขณะนี้ และเพื่อทราบความต้องการเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังจบการศึกษา อีกทั้งต้องการทราบว่า นักศึกษามีความต้องการให้สถาบันจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาทุกคณะ/โครงการ ภาคปกติ ที่ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อการสอนจำนวน 198 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังเห็นความจำเป็นที่ต้องเรียนวิชาบังคับภาษาอังกฤษเสริมพื้นฐาน และเห็นว่าควรแบ่งหลักสูตรนี้ออกเป็น 2 รายวิชา โดยรายวิชาแรกเน้นปูพื้นฐานทางไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและศัพท์ทั่วไป ส่วนรายวิชาที่ 2 เน้นทักษะการอ่าน จำนวนผู้ที่เห็นว่าควรเรียนทั้งสองรายวิชาต่อเนื่องในภาคเดียวกันมีมากกว่าผู้ที่เห็นว่าควรแยกเป็น 2 ภาคเล็กน้อย ส่วนใหญ่ต้องการให้แบ่งกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ยังพบว่า 4 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีหลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้นแยกออกมา ให้นักศึกษาลงทะเบียนตามความสมัครใจ โดยเน้นภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิต

* รองศาสตราจารย์ คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ประจำวันและเพื่อการปฏิบัติงานในหลักสูตรเดียวกัน สำหรับกิจกรรมเสริมนักศึกษา 3 ใน 4 เห็นว่า ควรมี อาทิ การออกค่าย ชมรมภาษาอังกฤษ มุมเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ในห้องสมุด การจัดทำเสียงตามสาย เป็นต้น ที่น่าสังเกตคือ นักศึกษาเกือบครึ่งเห็นว่า นักศึกษาทุกคนควรผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพ และ 3 ใน 5 เห็นว่า สถาบันควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พัฒนาทักษะภาษาและทักษะอื่น ๆ เพื่อเตรียมนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงาน

Abstract

The survey of NIDA graduate students' opinions aimed (1) to ascertain their needs for learning English at NIDA, their problems and suggestions in order to improve the current basic English reading course, and (2) to find out if they are interested in a certificate program in English for work, including some extra-curriculum activities to improve their ability. The data were collected from 198 students in all the schools or graduate programs that used Thai as the medium of instruction. It was found that most students still saw the importance of the required basic English reading course. They suggested that the course be improved by being divided into 2 courses. The low-level course should focus on remedial grammar, sentence structure and general vocabulary, and the high level course on reading skill development. Those who preferred taking both courses in sequence in the same semester a bit outnumbered those who preferred taking one course per semester for two consecutive semesters. They also wanted the students divided into small groups based on their English ability. Moreover, four-fifths of the sample agreed that a short certificate program should be offered by the Institute for students who want to improve their English. The program should focus on both English in daily life and English for work. About three-quarters agreed that the Institute should provide them with extra-curriculum activities to enhance their English skills, such as the English club, English camp, self-access corner in the library, internal radio broadcast, etc. Noticeably, nearly half agreed that all NIDA students should take an exit English proficiency test for quality assurance. Also, three-fifths agreed that a central unit should be established to develop their language skills and others to prepare them to enter the labor market.

ความนำ

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะในภาครัฐ สถาบันราชภัฏที่ได้ปรับสถานภาพขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเดิมต่าง ๆ ของรัฐก็กำลังจะปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยรัฐสนับสนุนงบประมาณเป็นเงินก้อน (block grant) ให้บริหารจัดการเอง มหาวิทยาลัยเกือบทุกแห่งได้เปิดสอนระดับปริญญาโทสาขาต่างๆ และต้องการนักศึกษาเข้าเรียนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษเป็นจำนวนมาก เพราะจะต้องเลี้ยงตัวเองให้ได้ นอกจากนี้ในการเปิดเสรีทางการค้า การศึกษาจัดเป็นธุรกิจอย่างหนึ่งที่ต่างประเทศสามารถเข้ามาเปิดกิจการในประเทศไทยได้ ยุคนี้จึงเป็นการก้าวสู่ยุคแห่งธุรกิจการศึกษาที่ผู้เรียนมีทางเลือกมากขึ้น มีการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อย ๆ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงต้องมีกลยุทธ์ในการดึงดูดนักศึกษาให้ได้ปริมาณมาก เพื่อให้เลี้ยงตัวเองได้ และเมื่อมีการรับนักศึกษาจำนวนมากขึ้น คุณภาพก็ย่อมลดลงได้ รัฐจึงจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ซึ่งมุ่งเน้นด้านสังคมศาสตร์ การบริหาร การพัฒนา ก็หนีไม่พ้นกระแสการเปลี่ยนแปลงนี้ โดยที่สถาบันเป็นแห่งเดียวในประเทศไทยที่เปิดสอนในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จึงมีฐานของนักศึกษาที่แคบกว่า การแข่งขันสูงทำให้ต้องมีการยืดหยุ่นเกณฑ์การรับนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดเกณฑ์คะแนนการรับเข้าขั้นต่ำของวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดเกณฑ์คะแนนการรับเข้าขั้นต่ำของวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีวิชาเสริมพื้นฐานการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อรองรับในเรื่องนี้ เดิมวิชาดังกล่าวใช้เวลาเรียน 96 ชั่วโมง แต่ต่อมาจนกระทั่งปัจจุบัน ลดลงเหลือเพียง 48 ชั่วโมงแต่ยังคงวิชาซ่อมเสริมเมื่อนักศึกษาสอบไม่ผ่านวิชานี้เช่นเดิม

จากการที่นักศึกษาเกือบทุกคนที่เข้าเรียนในสถาบันสามารถสำเร็จการศึกษาได้ แม้ภาษาอังกฤษจะอ่อน จึงดูเหมือนว่า ความรู้ภาษาอังกฤษไม่น่าจะเป็นตัวแปรสำคัญในการสำเร็จหลักสูตรปริญญาโทในสาขาต่าง ๆ ซึ่งจากการวิจัยของผู้เขียนบทความในหัวข้อ

“ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่กำลังจะจบหลักสูตรปริญญาโทของคณะ/สำนักต่าง ๆ ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” (ฉัตรชยา เกลยทรัพย์, 2547) แม้พบว่า ความสามารถภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

กับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3 ภาคการศึกษาแรกที่เข้าเรียนในสถาบันก็จริงแต่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($x = .24$) จึงเกิดคำถามขึ้นว่า การรับนักศึกษาเข้าเรียนหลักสูตรที่สอนเป็นภาษาไทยจำเป็นต้องรับนักศึกษาที่มีคะแนนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์สูงหรือไม่ อีกทั้งในยุคของการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered approach) ก็ควรจะศึกษาว่า มุมมองของนักศึกษาเป็นอย่างไรในเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนวิชาเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษซึ่งคณะภาษาและการสื่อสารเป็นผู้จัดบริการสอนให้นักศึกษาคณะต่าง ๆ ไม่ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรกันมานานแล้ว ควรถามนักศึกษาว่าเห็นความจำเป็นหรือไม่สมควรปรับปรุงหลักสูตรนี้ รวมทั้งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอย่างไร ควรเรียนเฉพาะทักษะการอ่านอย่างเดียวหรือไม่ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า Hutchinson และ Waters (1987) ได้พูดถึงแนวคิดในการเน้นการเรียนรู้เป็นศูนย์กลาง (learning-centered approach) ว่า ผู้เรียนอาจต้องการเรียนเพื่อให้อ่านตำราและบทความในสาขาของตนได้ แต่ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด เป็นต้น ก็สามารถนำมาใช้ร่วมเพื่อเป็นทักษะเสริมในหลักสูตรที่เน้นการอ่านได้ ซึ่ง Dudley-Evans และ St. John (1998) ก็สนับสนุนความคิดนี้

อีกคำถามที่น่าสนใจ คือ นักศึกษาเห็นด้วยหรือไม่ที่ต้องลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคที่เข้าศึกษาในสถาบัน และสถาบันควรเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษให้นักศึกษาเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานในระหว่างศึกษาหรือก่อนจบการศึกษาหรือไม่ ทั้งนี้เพราะนายจ้างมักคาดหวังว่าผู้ที่จบปริญญาโทน่าจะมีความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในขั้นให้ใช้ได้

ปัญหาของการสอนภาษาอังกฤษทางวิชาการในแถบประเทศทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ ปัญหาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ Dudley-Evans และ St. John (1998: 40) กล่าวว่า เป็นการยากที่จะบอกความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาคืออะไร ในบางสถานการณ์ แทนที่จะมุ่งสอนสิ่งที่คิดว่าเป็นความต้องการในทันที (immediate needs) อาจสอนสิ่งที่ยังไม่ต้องนำไปใช้โดยทันที (delayed needs) เช่น อาจสอนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาสุดท้ายซึ่งผู้เรียนมีความต้องการใช้ภาษาเพื่อทำโครงการ (project) หรือเพื่อความจำเป็นในการสื่อสารในอนาคต (ในการทำงาน) ก็ได้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

บทความนี้นำเสนอผลการวิจัยในเรื่องดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อทราบความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษเสริมพื้นฐาน หลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้นเพื่อเตรียมนักศึกษาสู่ตลาดแรงงาน และความต้องการกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่เห็นว่าสถาบันน่าจะจัดให้

ประโยชน์ของงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ทำให้ได้ข้อมูลจากผู้เรียนซึ่งถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) สำคัญในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาจึงมีความสำคัญในการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่และการจัดหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่น ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโทที่ลงทะเบียนในภาคที่ 4 (ภาคสุดท้ายของการเรียน coursework) ในหลักสูตรภาคปกติที่ใช้ภาษาไทย เป็นสื่อการสอนของคณะ/โครงการต่าง ๆ ในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 198 คนซึ่งเป็นนักศึกษากลุ่มเดียวกับนักศึกษาที่ทำการศึกษาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ฯ

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลทำโดยแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบขณะที่นั่งรอสอบทักษะการพูดเพื่อวัดระดับความสามารถดังกล่าว ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม 2547 คำถามในแบบสอบถามมุ่งไปที่ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโททั้ง 8 คณะ/โครงการ ในเรื่องของวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ การบังคับเรียนภาษาอังกฤษ หลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้น กิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ต้องการ พื้นฐานภาษาอังกฤษเดิมของนักศึกษา ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างที่ศึกษาที่สถาบัน และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ผลการศึกษา

ความต้องการเรียนภาษาอังกฤษในสถาบัน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ หรือ 92.9% (184 คน) ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 198 คน ยังมีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษา 7.0% (14 คน) เท่านั้นที่ไม่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษ

ความจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาอังกฤษระหว่างที่กำลังศึกษาปริญญาโท เมื่อให้แสดงความคิดเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องเรียนในระหว่างที่กำลังศึกษาระดับปริญญาโทหรือไม่ พบว่านักศึกษาที่เห็นว่า จำเป็น มีถึง 2 ใน 3 คือ 67.2% (133 คน) และนักศึกษา 32.8% (65 คน) ที่เห็นว่า ไม่มีความจำเป็น

ความจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเสริมพื้นฐาน เมื่อสอบถามเกี่ยวกับความจำเป็นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเสริมพื้นฐาน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ (83.8% หรือ 166 คน) เห็นว่าการเรียนวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น มีนักศึกษาจำนวนน้อย คือ 16.2% (32 คน) หรือประมาณ 1 ใน 12 เท่านั้นที่เห็นว่า ไม่จำเป็น

เมื่อถามว่า หากต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเสริมพื้นฐาน เวลาที่คิดว่าเหมาะสมควรเป็นภาคการศึกษาใด โดยให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว (ตารางที่ 1) พบว่า

ตารางที่ 1 ภาคที่นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมในการเรียนวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ

เวลาที่เหมาะสม	จำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะ/โครงการ								รวม	
	รศ.	บร.	พศ.	สป.	พค.	ทม.	ทบ.	จส.	ความถี่	%
● ก่อนเริ่มภาคแรกที่เข้าเรียนในสถาบัน	10	14	7	14	10	12	20	14	101	51.0
● ในภาคแรกที่เข้าเรียนในสถาบัน	11	6	4	7	8	10	3	0	49	24.8
● ภาคใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นภาคแรก	5	10	5	9	4	3	5	7	48	24.2
รวม	26	30	16	30	22	25	28	21	198	100

มีนักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่ง (51% หรือ 101 คน) ของนักศึกษาทั้งหมด ที่เห็นว่า ถ้าจะต้องเรียนวิชาบังคับเสริมพื้นฐาน ควรเรียนก่อนเริ่มภาคการศึกษาแรกที่ นักศึกษาเข้าเรียนในสถาบัน สำหรับผู้ที่เห็นว่า ควรเรียนในภาคการศึกษาแรกที่ นักศึกษาเข้าเรียนในสถาบัน หรือ จะเรียนภาคใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นภาคแรก มีจำนวนพอ ๆ กัน คือ 24.8% (49 คน) และ 24.2% (48 คน) ตามลำดับ หากพิจารณาจากจำนวนนักศึกษาแต่ละคณะ/โครงการแล้ว พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ในทุกคณะเห็นว่า ควรเรียนวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเริ่มภาค การศึกษาแรก เพราะจำนวนผู้ตอบมากกว่าข้ออื่น ๆ ในทุกคณะ/โครงการ

การบังคับเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

(1) เมื่อถามว่า ทุกคณะ/โครงการควรบังคับให้นักศึกษาทุกคนเรียน ภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 รายวิชา ทุกภาคการศึกษาหรือไม่ นักศึกษาที่เห็นด้วยมี จำนวนมากถึง 86.9% (172 คน) โดยผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีเพียง 13.1% (26 คน)

สำหรับผู้ที่ตอบว่า เห็นด้วย ผู้วิจัยได้ขอให้เลือกตอบอีกครั้งว่า ต้องเรียนวิชาบังคับเสริมพื้นฐานหรือไม่ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คือ 77.3% (33 คน) เห็นว่า ถ้าบังคับเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก็ควรบังคับเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เสริมพื้นฐานด้วย

(2) เมื่อถามว่า ทุกคณะ/โครงการควรบังคับเรียนภาษาอังกฤษทุกภาค กุดูร้อน (ไม่รวมวิชาบังคับเสริมพื้นฐาน) หรือไม่ พบว่านักศึกษาประมาณ 3 ใน 5 หรือ 61.1% (121 คน) เห็นว่าไม่ควรบังคับเรียนภาษาอังกฤษทุกภาคกุดูร้อน แต่ ก็มีจำนวนไม่น้อย คือ 2 ใน 5 หรือ 38.9% (77 คน) ที่เห็นว่า ควรบังคับเรียน

(3) เมื่อถามว่า ทุกคณะ/โครงการควรบังคับเรียนภาษาอังกฤษในภาคสุดท้าย ก่อนจบการศึกษาหรือไม่ พบว่า จำนวนนักศึกษาที่เห็นว่า ควรบังคับเรียน และไม่ควรบังคับเรียนภาษาอังกฤษในภาคสุดท้ายมีจำนวนพอ ๆ กัน (53.0% หรือ 105 คน และ 47.0% หรือ 93 คน ตามลำดับ) แม้ว่าผู้ที่เห็นว่าควรบังคับเรียนจะมี จำนวนมากกว่า แต่ก็ไม่มากนัก

(4) เมื่อถามว่า เห็นด้วยหรือไม่ว่าทุกคณะ/โครงการควรบังคับเรียนภาษา ภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 วิชาในภาคใดก็ได้ก่อนจบการศึกษา พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ประมาณ 3 ใน 5 หรือ 62.1% (123 คน) เห็นว่าควรบังคับเรียนภาษาอังกฤษ

อย่างน้อย 2 วิชา ในภาคใดก็ได้ก่อนจบการศึกษา แต่ก็มีถึง 2 ใน 5 (37.9% หรือ 75 คน) ที่ไม่เห็นด้วย

(5) เมื่อถามว่า ควรมีหลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้นต่างหาก เพื่อให้ นักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษาได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษหรือไม่ (ตารางที่ 2) พบว่า

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการมีหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ ระยะสั้นเพื่อเตรียมนักศึกษาในการทำงาน

ความคิดเห็น	คณะ/โครงการ								รวม	
	รศ.	บธ.	พศ.	สป.	พค.	ทม.	ทบ.	จส.	ความถี่	%
● ควรมี	24	14	14	25	17	22	25	21	162	81.8
● ไม่ควรมี	2	16	2	5	5	3	3	0	36	18.2
รวม	26	30	16	30	22	25	28	21	198	100

จากตารางที่ 2 นักศึกษา 4 ใน 5 หรือ 81.8% (162 คน) เห็นว่า ควรมี หลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้น มี 18.2% (36 คน) ที่เห็นว่าไม่ควรมี ใน จำนวน 162 คนที่เห็นว่า ควรมี ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องการลงทะเบียน ประเภทของภาษาที่ควรเน้น ระยะเวลาที่เหมาะสม และช่วงเวลาที่เหมาะสม สรุป ได้ดังนี้

นักศึกษาส่วนใหญ่ใน 162 คนที่เห็นว่าสถาบันควรมีหลักสูตร ประกาศนียบัตรสำหรับผู้ที่กำลังจะจบการศึกษา เห็นว่า หากสถาบันเปิดหลักสูตร ประกาศนียบัตรระยะสั้น ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาลงทะเบียนตามความสมัครใจ (71% หรือ 115 คน) ควรเน้นทั้งภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานในหลักสูตรเดียวกัน (80.2% หรือ 130 คน) สำหรับ ระยะเวลาที่เหมาะสมส่วนใหญ่เห็นว่าควรเรียน 1 ภาคการศึกษา (57.4% หรือ 93 คน) ช่วงเวลาที่เหมาะสม ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเป็นในเวลาราชการ (53.1% หรือ 86 คน) ผู้ที่เห็นว่าควรเป็นตอนเย็น และวันหยุดมีจำนวนพอ ๆ กัน คือ 22.8% (37 คน) และ 24.1% (39 คน) ตามลำดับ

กิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

เมื่อถามว่า ทางสถาบันควรมีกิจกรรมเสริมทักษะภาษาหรือไม่ พบว่า นักศึกษาที่ตอบว่า **ควรมี** มีจำนวน 75.8% (150 คน) ซึ่งคิดเป็น 3 ใน 4 ของ นักศึกษาทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากกว่า โดยเลือกคำว่า **จำเป็นต้องมี** มีจำนวน 21.7% (43 คน) ซึ่งเมื่อรวมกันแล้ว มีจำนวนถึง 97.5% (193 คน) มีเพียง 2.5% (5 คน) เท่านั้นที่เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมี แสดงว่า นักศึกษาจำนวนน้อยมากที่ไม่เห็นประโยชน์ของกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ

เมื่อถามเพิ่มเติมจากกลุ่มที่เห็นว่า **ควรมี** หรือ **จำเป็นต้องมี** โดยมีข้อย่อยให้นักศึกษาเลือกตอบได้หลายข้อ ได้ข้อเสนอแนะดังนี้

นักศึกษาประมาณ 3 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ทางสถาบันควรจัดห้องกิจกรรมภาษาอังกฤษในลักษณะคลีนิกภาษา มีอาจารย์ภาษาอังกฤษหมุนเวียนไปให้คำปรึกษา (64.6% หรือ 128 คน) มากกว่าครึ่งต้องการให้ห้องสมุดจัดหาเอกสารการสอน เทป วีดีโอ เป็นต้น ให้นักศึกษายิมไปเรียนด้วยตนเองที่บ้าน (56.1% หรือ 111 คน) จัดการออกค่ายภาษาอังกฤษ (54.5% หรือ 108 คน) และจัดทำสื่อต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ เช่น เสียงตามสายที่มีการอ่านข่าวเป็นภาษาอังกฤษ จัดทำใบปลิวข่าวสั้นภาษาอังกฤษ หรือใบปลิว/บอร์ดสอนสำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้ในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น (50.5% หรือ 100 คน) จัดมุมเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองในห้องสมุด โดยไม่ให้ยืมออกนอกห้องสมุด (36.4% หรือ 72 คน) และให้มีชมรมภาษาอังกฤษที่นักศึกษาจัดและบริหารกันเอง (29.3% หรือ 58 คน)

เนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ต้องการ ในเรื่องของเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่นักศึกษาต้องการ ผู้วิจัยได้แบ่งรายวิชาภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) วิชาบังคับเสริมพื้นฐาน (2) วิชาเลือกหรือวิชาบังคับ

การปรับปรุงวิชาเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นเกี่ยวกับที่ใช้ อยู่ในขณะนี้ว่า ดีอยู่แล้ว หรือ ควรปรับปรุง ดูได้จากตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในปัจจุบัน

ความคิดเห็น	คณะ/โครงการ								รวม	
	วศ.	บธ.	พศ.	สป.	พค.	ทม.	ทบ.	จส.	ความถี่	%
● ดีอยู่แล้ว	10	8	2	11	8	8	9	5	61	30.8
● ควรปรับปรุง	15	22	14	17	14	17	16	16	131	66.2
● ไม่ตอบ (นักศึกษา ที่ได้รับการยกเว้น ภาษาอังกฤษ)	1	-	-	2	-	-	3	-	6	3.0
รวม	26	30	16	30	22	25	28	21	198	100

สำหรับผู้ที่เห็นว่าควรปรับปรุง ซึ่งมีจำนวน 66.2% (131 คน) ซึ่งได้ให้
 รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องปรับปรุง (ตารางที่ 4) ดังนี้

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ

(n = 131 คน)

ความคิดเห็น	คณะ/โครงการ								รวม	หมายเหตุ
	รศ.	บธ.	พศ.	สป.	พค.	ทม.	ทบ.	จส.		
▲ เนื้อหาควรครอบคลุม ทุกทักษะในรายวิชา เดียวกัน	7	7	5	8	6	6	6	1	46 (35.1%)	นักศึกษาที่ เลือกมากกว่า 1 คำตอบ มี ดังนี้
▲ แบ่งเป็น 2 รายวิชา โดยรายวิชาแรกเน้นปู พื้นฐานทางไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและ ศัพท์ทั่วไป และรายวิชา ที่ 2 เน้นทักษะการอ่าน โดยเรียน	11	15	11	11	10	11	12	15	96 (73.3%)	รศ. = 3 คน พศ. = 2 คน สป. = 2 คน พค. = 2 คน ทบ. = 2 คน <u>11 คน</u> % จาก จำนวน ผู้ตอบ ทั้งหมด 96 คน
● ต่อเนื่องกันใน ภาคการศึกษา เดียว	5	4	5	7	5	6	7	13	52 (54.2%)	
● แยกออกเป็น 2 ภาคการศึกษา	5	11	5	4	5	5	5	2	42 (43.7%)	
● ได้ทั้ง 2 อย่าง	1	-	1	-	-	-	-	-	2 (2.1%)	
ควรเน้น										
● ภาษาอังกฤษทั่วไป	4	8	2	5	6	8	5	2	40 (30.6%)	เลือกได้เพียง คำตอบเดียว
● ภาษาอังกฤษเชิง วิชาการเฉพาะสาขา	3	4	3	4	3	3	2	5	27 (20.8%)	

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ (ต่อ)

ความคิดเห็น	คณะ/โครงการ								รวม	หมายเหตุ
	รศ.	บธ.	พศ.	สป.	พค.	ทม.	ทบ.	จส.		
● ผสมกันระหว่าง ภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษ เชิงวิชาการเฉพาะ สาขา	6	8	7	7	2	6	8	7	51 (38.9%)	เลือกได้ เพียงคำตอบ เดียว
● ผสมกันระหว่าง ภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษ สาขาสังคมศาสตร์ ทั่วไป	2	2	2	1	3	0	1	2	13 (9.9%)	
รวม	15	22	14	17	14	17	16	16	131 (100%)	

นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า ควรแบ่งวิชาเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษในปัจจุบันออกเป็น 2 รายวิชา (73.3% หรือ 96 คน จาก 131 คน) โดยรายวิชาแรกเน้นปูพื้นฐานทางไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และศัพท์ทั่วไป และรายวิชาที่ 2 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่า ให้นั้นทักษะการอ่าน ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเรียนต่อเนื่องในภาคการศึกษาเดียวกัน (54.2% หรือ 52 คน) แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เห็นว่าควรแยกเป็นภาคการศึกษาละ 1 รายวิชา มีจำนวนไม่น้อยเช่นกัน (43.7% หรือ 42 คน) และมีผู้ตอบว่า จะเรียนภาคเดียวกันทั้งสองรายวิชาหรือแยกรายวิชาละ 1 ภาคการศึกษาก็ได้ มีเพียง 2.1% (2 คน)

ประเภทของภาษาที่ควรเน้น พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเน้นการสอนผสมกันระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเฉพาะสาขา (38.9% หรือ 51 คน) ตามด้วยผู้ที่เห็นว่า ควรสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (30.6% หรือ 40 คน) และภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเฉพาะสาขา (20.6% หรือ 27 คน) ตามลำดับ

มีจำนวนน้อยที่ต้องการให้ผสมกันระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสาขา
สังคมศาสตร์ทั่วไป (9.9% หรือ 13 คน)

วิชาเลือกและวิชาบังคับภาษาอังกฤษ เมื่อถามว่า วิชาภาษาอังกฤษอื่น ๆ
ที่คิดว่าทางสถาบันน่าจะเปิดให้ลงทะเบียนไม่ว่าจะเป็นวิชาเลือกหรือบังคับ หลักสูตร
ควรมีลักษณะอย่างไร โดยให้นักศึกษาตอบคำถาม 3 ประเด็น คือ ประเภทของ
ภาษา การจัดหลักสูตร และการจัดชั้นเรียน พบว่า

ประเภทของภาษา ไม่ว่าจะเป็นวิชาเลือกหรือวิชาบังคับ นักศึกษาส่วนใหญ่หรือประมาณ 2 ใน 3 (66.67% หรือ 132 คน) เห็นว่า หลักสูตรควรผสมกัน
ระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไปกับภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน ตามด้วยภาษาอังกฤษ
เพื่อเตรียมนักศึกษาในการทำงานในอนาคตเพียงอย่างเดียว (21.7% หรือ 43 คน)
และภาษาอังกฤษทั่วไปเพียงอย่างเดียว (11.6% หรือ 23 คน) ตามลำดับ

การจัดหลักสูตร นักศึกษาที่เห็นว่า ควรแยกสอนเป็นรายวิชาที่สะท้อน
มีจำนวนมากกว่าครึ่งของนักศึกษาทั้งหมด (58.1% หรือ 115 คน) แต่นักศึกษาที่
ต้องการให้รวมสอนทุกทักษะในรายวิชาเดียวกันก็มีจำนวนไม่น้อย คือ ประมาณ 2
ใน 5 (41.9% หรือ 83 คน)

การจัดชั้นเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ประมาณ 3 ใน 4 ต้องการให้จัดแบ่ง
กลุ่มผู้เรียนตามระดับความรู้ออกเป็น สูง กลาง และต่ำ (75.8% หรือ 150 คน)
มีเพียง 1 ใน 4 ที่เห็นว่าควรเรียนรวมกันไปทั้งคนเก่งและคนอ่อน (24.2% หรือ 48
คน)

ภาษาอังกฤษพื้นฐานเดิมของนักศึกษา

เมื่อให้นักศึกษาประเมินตนเองเกี่ยวกับพื้นฐานภาษาอังกฤษเดิมของตน
โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ อ่อน พอใช้ และดี (ตารางที่ 5) พบว่า

ตารางที่ 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษเดิมประเมินโดยตัวนักศึกษาเอง

ระดับพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษเดิม	คณะ/โครงการ								รวม	
	รศ.	บธ.	พศ.	สป.	พค.	ทม.	ทบ.	จส.	ความถี่	%
● อ่อน	12	13	4	14	8	6	6	4	67	33.8
● พอใช้	13	17	12	14	14	16	21	17	124	62.7
● ดี	1	0	0	2	0	3	1	0	7	3.5
รวม	26	30	16	30	22	25	28	21	198	100

นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่า ระดับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเดิมอยู่ในระดับพอใช้ (62.7% หรือ 124 คน) ตามด้วย ระดับอ่อน (33.8% หรือ 67 คน) ซึ่งคิดเป็น 1 ใน 3 ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง และนักศึกษาที่เห็นว่า ภาษาอังกฤษของตนอยู่ในระดับ ดี มีเพียง 3.5% (7 คน) เท่านั้น แสดงว่านักศึกษารู้ตัวดีว่า ยังต้องการการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างที่ศึกษาที่สถาบัน

เนื่องจากนักศึกษาที่ไม่ได้รับยกเว้นการเรียนเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ มีจำนวนมาก และในกลุ่มตัวอย่างมีนักศึกษาที่ได้รับการยกเว้นภาษาอังกฤษเพียง 6 คน และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอีก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งถามปัญหาในการเรียนวิชาบังคับเสริมพื้นฐานเท่านั้น นักศึกษาที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาเสริมพื้นฐานไม่ได้ตอบคำถามเรื่องปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษด้วย ดังนั้นจึงมีนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามนี้เพียง 192 คน และนักศึกษาเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ พบว่า

ปัญหาของนักศึกษาส่วนใหญ่ หรือเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษาทั้งหมด (46.3% หรือ 89 คน) คือ ไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้งานได้จริง ตามด้วยจำนวนแบบฝึกหัดน้อยไป (34.9% หรือ 67 คน) จำนวนชั่วโมงเรียนน้อยไป (31.8% หรือ 61 คน) ไม่เห็นประโยชน์ของเนื้อหาที่เรียน (11.5% หรือ 22 คน) และไม่มีเวลาให้วิชาเสริมพื้นฐานมากเพราะต้องทุ่มเทให้วิชาในสาขาที่เรียนก่อน

(10.9% หรือ 21 คน) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีนักศึกษา 6.8% (13 คน) ที่
ตอบว่ามีปัญหาอื่น ๆ อีก ได้แก่

1. เนื้อหายังไม่น่าสนใจ (รศ. = 1 คน)
2. นักศึกษาในชั้นเรียนมากเกินไป (บธ. = 2 คน , จส. = 1 คน)
3. เนื้อหามากไป (พต. = 2 คน)
4. คนอ่อนตามไม่ทันเพราะคนเก่งคนอ่อนเรียนปนกัน (จส. = 1 คน)
5. ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาจึงทำให้ไม่มีการฝึกฝน (จส. = 1 คน)

ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบัน

ในแบบสอบถามผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาเลือกตอบข้อเสนอแนะได้มากกว่า
1 คำตอบ และนักศึกษาทุกคนในกลุ่มตัวอย่างสามารถให้ข้อเสนอแนะได้ ดังนั้น
ผู้ตอบในข้อนี้จึงมีทั้งหมด 198 คน (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ	คณะ/โครงการ								รวม	
	รศ.	บร.	พศ.	สป.	พค.	ทม.	ทป.	จศ.	ความถี่	%
1. วิชาบังคับเสริมพื้นฐาน										
▲ ทุกคณะควรใช้เอกสารประกอบการสอนและข้อสอบชุดเดียวกัน	6	5	4	10	4	12	6	3	50	25.3
▲ แบ่งผู้เรียนตามระดับความสามารถคนเก่งเรียนระดับเดียวคนอ่อนเรียน 2 ระดับต่อเนื่องในภาคเดียวกัน	12	6	4	9	9	7	10	16	73	36.9
▲ เพิ่มชั่วโมงสอน	7	10	6	7	4	10	13	8	65	32.8
▲ ควรใช้ระบบผ่าน (satisfactory) และไม่ผ่าน (unsatisfactory)	10	8	4	13	9	8	9	11	72	36.4
▲ หากใช้ระบบเกรด ควรอิงกลุ่มแทนการอิงเกณฑ์	7	4	0	3	8	4	7	3	36	18.2
2. วิชาภาษาอังกฤษทุกวิชา (รวมเสริมพื้นฐาน) ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน	15	6	4	8	6	12	17	12	80	40.4
3. วิชาภาษาอังกฤษทุกวิชา ควรใช้ระบบผ่าน (satisfactory) และไม่ผ่าน (unsatisfactory)	7	10	3	16	6	9	8	11	70	35.4
4. นักศึกษาทุกคนควรผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษาเพื่อประกันคุณภาพ	14	7	8	9	8	14	17	12	89	44.9
5. สถาบันควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พัฒนาทักษะภาษาและอื่น ๆ เพื่อการทำงาน	18	9	9	21	18	15	20	13	121	61.1
6. อื่น ๆ (ระบุ)	2	1	1	0	2	2	-	2	10	5.1

(1) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ

นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 4 เห็นว่า นักศึกษาทุกคนควรใช้เอกสารประกอบการสอนเดียวกัน และข้อสอบชุดเดียวกันทุกคน (25.3% หรือ 50 คน) ประมาณมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อยที่เห็นว่า ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ โดยให้คนเก่งเรียนเพียงระดับสูงระดับเดียว หรือ 1 รายวิชา และคนอ่อนเรียน 2 รายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาเดียวกัน (36.9% หรือ 73 คน) นอกจากนี้ประมาณ 1 ใน 3 เห็นว่า ควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงสอนเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ (32.8% หรือ 65 คน) และประมาณมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย เห็นว่า ควรใช้ระบบผ่าน (satisfactory) และไม่ผ่าน (unsatisfactory) แทนการให้เกรด ก, ข, ค... (36.4% หรือ 72 คน) มีนักศึกษาประมาณ 1 ใน 5 ที่คิดว่าถ้าจะใช้ระบบเกรด ให้ใช้แบบอิงกลุ่ม (norm referencing) แทนการอิงเกณฑ์ (criterion referencing) (18.2% หรือ 36 คน) นักศึกษาประมาณ 2 ใน 5 เห็นว่า ภาษาอังกฤษทุกวิชา (รวมวิชาเสริมพื้นฐาน) ควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน (40.4% หรือ 80 คน) และทุกวิชาควรใช้ระบบผ่าน (satisfactory) และไม่ผ่าน (unsatisfactory) แทนการให้เกรด ก, ข, ค .....

ที่น่าสังเกต คือ นักศึกษาเกือบ 50 เปอร์เซ็นต์ (44.9% หรือ 89 คน) ที่เห็นว่า นักศึกษาทุกคนควรผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นการประกันคุณภาพ และมากกว่าครึ่งหนึ่ง หรือ 3 ใน 5 เห็นว่า สถาบันควรมีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่พัฒนาทักษะภาษาและทักษะอื่น ๆ เพื่อเตรียมตัวให้นักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงาน (61.1% หรือ 121 คน)

(2) ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตระยะสั้น นักศึกษาถึง 81.8% เห็นว่าทางสถาบันควรเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรระยะสั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้ลงทะเบียนตามความสมัครใจ โดยเน้นทั้งภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานร่วมกัน ใช้เวลาเรียน 1 ภาคการศึกษา และเรียนในเวลาราชการ

(3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษา (5.1% หรือ 10 คน) ได้แก่

1. จัดการเดินทางไปต่างประเทศ
2. จัดห้องสนทนาภาษาอังกฤษ

3. บังคับให้ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษมาก ๆ
4. ผีกพูดสำหรับคนไม่มีพื้นฐาน
5. เปิดหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษในช่วงเย็นสำหรับ
นักศึกษาภาคปกติ
6. ต้องการเรียนภาษาอังกฤษฟรี
7. มีรายการโทรทัศน์ของ UBC เปิดให้ดู
8. จัดให้นักศึกษาเข้าฟังการสัมมนาภาษาอังกฤษ
9. จัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้สนทนากับชาวต่างประเทศ
10. สถาบันควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พัฒนาทักษะภาษาและอื่น ๆ
เพื่อการทำงาน
11. นักศึกษาทุกคนควรผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษา
เพื่อประกันคุณภาพ

ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอนและการวิจัย

ข้อเสนอแนะของนักศึกษาเป็นสิ่งไม่ควรละเลย หากจะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง งานวิจัยชิ้นนี้ได้สะท้อนให้เห็น feedback ของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน
ภาษาอังกฤษเสริมพื้นฐานได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาของนักศึกษา
และความต้องการในอนาคตนักศึกษาของสถาบันซึ่งเป็นผู้ใหญ่ มีความคิดอ่าน มี
วิสัยทัศน์ จึงไม่ควรมองข้าม ไม่ว่าจะเปิดสอน กิจกรรมที่ควรมี หรือ
องค์ประกอบของหลักสูตรในอนาคตที่จะสนองความต้องการของพวกเขา

หลักสูตรภาษาอังกฤษเสริมพื้นฐานปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่ใช้มานาน จะ
ปรับเปลี่ยนไปบ้างเพียงลดจำนวนชั่วโมงสอนลงจาก 96 ชั่วโมงเหลือเพียง 48 ชั่วโมง
หัวข้อการสอนยังคงเดิมเพียงลดแบบฝึกหัดลง จึงทำให้มีนักศึกษาให้ความเห็นว่า
จำนวนชั่วโมงสอนน้อยเกินไป 31.8% แบบฝึกหัดน้อยเกินไป 34.9% และผู้ที่คิดว่า
ควรเพิ่มชั่วโมงสอนมีถึง 32.8% นอกจากนี้ผู้ที่คิดว่าต้องปรับปรุงหลักสูตรยังมี
จำนวนเกินครึ่งด้วย อีกทั้งระบบการให้ grade ยังใช้ระบบดั้งเดิมคือ อิงเกณฑ์
ที่สูงมากตลอดมา นั่นคือ

A	= 94 - 100	C+	= 60 - 64
A-	= 86 - 93	C	= 55 - 59
B+	= 78 - 85	C-	= 50 - 54
B	= 70 - 77	D	= 0 - 49
B-	= 65 - 69	F	= เวลาเรียนไม่ครบ

จึงยังไม่ปรากฏว่า ไม่เคยมีใครสอบได้เกรด A เลยเท่าที่สอนมา อย่างมากก็แค่ A- เท่านั้น และมีนักศึกษาหลายคนสอบตกต้องเรียนวิชาซ่อมเสริมพื้นฐานอีก 1 วิชา และไม่ต้องการให้แสดงเกรดภาษาอังกฤษของตนในใบรายงานผลการเรียน (transcript) ด้วย

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่สถาบันมากกว่า 20 ปีมีความเห็นสอดคล้องกับนักศึกษาในหลายประเด็นแต่ก็ไม่ใช่ทั้งหมด จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1.1 วิชาเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาของสถาบันโดยรวมยังอยู่ในระดับพอใช้ถึงต้องปรับปรุงในทุกทักษะ และต้องสอนให้นักศึกษานำความรู้ไปใช้จริงได้ด้วย สถาบันจึงควรปรับปรุงหลักสูตรบังคับเสริมพื้นฐานภาษาอังกฤษ โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 ระดับความสามารถ และเปิดวิชาภาษาอังกฤษเสริมพื้นฐาน 2 รายวิชา นักศึกษากลุ่มที่เก่งกว่าเรียนระดับสูงระดับเดียว ส่วนนักศึกษากลุ่มอ่อนเรียน 2 ระดับ ซึ่งอาจเป็นเรียนในภาคเดียวกันทั้ง 2 ระดับ โดยครึ่งภาคแรกเรียนระดับต้น และครึ่งภาคหลังเรียนระดับสูง หรืออาจแบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษาก็ได้ เนื้อหาหลักสูตรในรายวิชาระดับต้น ควรเน้นการปูพื้นฐานด้านไวยากรณ์ และศัพท์ทั่วไป หรือภาษาอังกฤษทั่วไป และรายวิชาระดับสูงควรเน้นภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา สำหรับการเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมพื้นฐานนักศึกษาถึง 86.9% เห็นว่าควรเปิดสอนก่อนการเริ่มศึกษาในภาคแรก จึงขอเสนอแนะตามความเห็นนักศึกษาด้วย แต่ในเรื่องของระบบการให้คะแนนขอเสนอให้คงระบบอิงเกณฑ์ เพราะต้องรักษาคุณภาพทางวิชาการไว้อย่างเดิม

1.2 วิชาเลือกและวิชาบังคับเสริมพื้นฐาน นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้บังคับเรียนวิชาภาษาอังกฤษนอกเหนือจากวิชาเสริมพื้นฐาน แต่เห็นว่า ควรเปิดให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนได้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาอยากให้มีการเตรียมพร้อมภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่า ควรใช้เวลาเรียนเพียง 1 ภาคการศึกษา แยกรายวิชาละทักษะ และจัดชั้นเรียนโดยแบ่งกลุ่มนักศึกษาแต่ละรายวิชาตามระดับความสามารถของนักศึกษา ดังนั้นจึงขอเสนอแนะให้ทางสถาบัน จัดทำรายวิชาภาษาอังกฤษในลักษณะดังกล่าวเพื่อสนองความต้องการให้นักศึกษาด้วย

1.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษระยะสั้น เนื่องจากมีนักศึกษาเห็นว่าควรเปิดสอนเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษาในเวลาราชการ ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้เปิดสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวให้นักศึกษาหลังจากที่เรียนจบ coursework โดยแยกนักศึกษาตามคณะ/โครงการไม่เรียนรวมกัน เพราะนักศึกษาแต่ละสาขาวิชามีความต้องการภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำงานแตกต่างกัน บางคณะอาจต้องการเพียงทักษะการฟัง พูด เพียงอย่างเดียว บางคณะอาจต้องการทุกทักษะ ภาษาอังกฤษทั่วไปอาจใช้เอกสารการสอนเดียวกันได้ แต่ถ้าเป็นภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำงานคงต้องจัดหลักสูตรแยกออกไป ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาและจะสอนแยกทีละทักษะหรือบูรณาการทักษะก็ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาเช่นกัน หากเป็นไปได้ควรสอน 4 วิชาในภาคการศึกษาเดียว เพื่อให้นักศึกษาทุ่มเทให้กับวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ก่อนจบการศึกษา ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวควรจัดแยกออกจากหลักสูตรปริญญาโทปกติและให้ใบรับรอง หรือประกาศนียบัตรเมื่อสำเร็จการศึกษา แยกออกมาอีก 1 ใบ และเก็บเงินค่าเล่าเรียนเป็นหน่วยกิตต่างหาก

1.4 สำหรับกิจกรรมการเสริมทักษะภาษาอังกฤษ นั้น จะเห็นว่า ในสถาบันไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง แม้ทางสถาบันจะพยายามสนับสนุนให้นักศึกษาทำ English Club ซึ่งให้นักศึกษาบริหารเอง แต่ก็ไม่พบว่าประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากไม่มีอาจารย์ภาษาอังกฤษเข้าไปมีส่วนร่วม อีกประการหนึ่ง แม้นักศึกษาจะสนใจแต่ไม่มีเวลาให้ ดังนั้นหากจะจัดกิจกรรม ผู้วิจัยเสนอว่าควรจัดห้องที่ส่งเสริมกิจกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษอย่างไม่เป็นทางการ หาสิ่งจูงใจให้นักศึกษาต่างชาติ และอาจารย์เจ้าของภาษาจาก

คณะต่าง ๆ แวะเวียนกันเข้ามาในห้องนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสพูดคุยด้วย
จัดกิจกรรมการฟังสัมมนา หรือ บรรยายเป็นภาษาอังกฤษเป็นครั้งคราวให้นักศึกษา
ตื่นตัว

ห้องสมุดควรจัดหาเทป วีดีโอ และอื่น ๆ ให้นักศึกษายืมไปฟัง
หรือดูที่บ้าน ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ ที่จะปิดประกาศให้นักศึกษาทราบควรเป็น
ภาษาอังกฤษ

1.5 เนื่องจากนักศึกษา 44.9% เห็นว่าควรมีการทดสอบภาษา
อังกฤษก่อนนักศึกษาจบจากสถาบันเพื่อการประกันคุณภาพ และสถาบันเองก็
ต้องการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาทั้งวิชาการเฉพาะสาขา และทักษะภาษา จึง
ขอเสนอแนะให้มีการทดสอบภาษาอังกฤษก่อนนักศึกษาจบการศึกษา และจัดการ
เสริมทักษะภาษาให้นักศึกษาที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่น่าพอใจ

1.6 สถาบันควรจัดตั้งหน่วยงานกลาง ที่มีหน้าที่พัฒนาทักษะภาษา
อังกฤษและทักษะอื่น ๆ ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ควรประเมินความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษและทักษะอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ให้นักศึกษาก่อนจบการศึกษา
หน่วยงานนี้ควรทำหน้าที่ฝึกอบรมให้นักศึกษาตลอดจนการจัดกิจกรรมการเสริม
ทักษะต่าง ๆ ที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการสำรวจว่า งานหรือตำแหน่งงาน
ต่าง ๆ ที่นักศึกษาของสถาบันแต่ละคณะจะออกไปทำนั้น จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะอะไร มากน้อยเท่าใด ในลักษณะไหน หรือสถานการณ์ใด เพื่อเตรียม
ความพร้อมให้แก่นักศึกษาได้ถูกต้อง เพราะรายวิชาที่เน้นการทำงานควรจะต้องรู้ว่
งานนั้น ๆ ใช้ทักษะอะไรอย่างน้อยแค่ไหนและในสถานการณ์ใดบ้าง

2.2 ควรติดตามสำรวจดูว่า นายจ้างพอใจความสามารถทางภาษา
และทักษะในการทำงานอื่น ๆ มากน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

ณัฐชยา เจลยทรัพย์. 2547. รายงานการวิจัยเรื่อง **ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของ นักศึกษาปริญญาโทที่กำลังจะจบการศึกษาในคณะ/โครงการต่าง ๆ ของสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์** กรุงเทพฯ.

Dudley-Evans, Tony and St John, Maggie Jo. 1998. **Developments in ESP: A Multi-Disciplinary Approach.** Cambridge: Cambridge University Press.

Hutchinson, Tom and Waters, Alan. 1987. **English for Specific Purposes: A Learning-centred Approach.** Cambridge: Cambridge University Press.